UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

16

urn:nbn:de:hbz:466:1-43699

Visual Library

uenit vbi ad Baſilicam S. Cyrici monaſterium collocauit. Erat autem tantæ virtutis, vt dæmones fugaret, cæcis viſum, & alijs quibuſuis morbis oppreſſis, ſanitatem reſtitueret. Cùm autem feſtiuitas ſupradictæ baſilicæ adueniſſet, iuſſit Præpoſitum, populo qui ſolennitati intererat, cibum potumque miniſtrare & vaſa vino plena in atrio, ex more, componere. Monachus ea re offenſus: Quid, inquit, vix nobis quatuor vini amphoræ ſuperſunt & vnde quæſo tantam populi multitudinem reficerem? At ille: Aperite, inquit, mihi penum. Quo aperto, ingreſſus eſt, & mox eleuatis cum inſita pietate ad cælum manibus, ac infuſis fletu luminibus: Domine Deus, inquit, ne deficiat, quæſo de hoc vaſculo vinum, donec cunctis miniſtretur in abundantia. Quo dicto vinum adeò redundauit, vt populo ex eo abundè promeretur, neque tamen vel tantillum die altero minutum, inueniretur. Ex hoc ſancti viri virtus in populis declarata eſt. Obijt autem in ipſo monaſterio plenus dierum ac operum bonorum, ibidemque cùm honore ſepultus, requieſcit: cuius laudes Sidonius tunc temporis antiſtes, eleganti Epitaphio proſecutus eſt. Adhuius autem beati Abrahæ ſepulchrum plerunque frigoritici decubantes medicinæ cæleſtis præſidio ſubleuantur.

Miraculis claret.

Vinum precibus obtinet.

MARTYRIVM SS. ET MAGNORVM *Martyrum Quirici & Iulittæ, ex actis quæ Simeon Metaphraſtes fideliter conſcripſit. Suntq; (teſte Baronio) alia ab ijs quæ Gelaſius Papa inter apocrypha numerat.*

Iulitta

16. Iunij.

Patria Quirici & Iulittæ.

IVlitta admiranda ſanè pietate matrona, nobiliſſimo genere, Lycoaniæ Icono ciuitate oriunda, poſtquàm marito, cui breui temporis ſpatio ſanctiſſimo matrimonij vinculo copulata fuit, orbata eſt, totum amorem ſuum ad Chriſtum tranſtulit. Erat ei filius vnicus Quiricus trium admodum annorum puer in quo, propter inſitam naturæ bonitatem, magnam ſpem repoſitam habebat. Cùm autem furor Diocletiani, qui ea tempoſtate imperium adminiſtrabat, acerbiſſimè in nomen Chriſtianum ſæuiret, locaque omnia pietatis opinione præſtantia popularetur, Iulitta, vt à chariſſimo ſibi capite imminens diſcrimen auerteret, relictis poſſeſſionibus ſanè ampliſſimis, Seleuciam abijt. Sed Imperatoris rabie loca omnia peruagãte, cùm nec Seleuciæ quidem diu agere liceret, indè Tharſum, non longo ab ea ciuitate interuallo diſtãtem, confugit.

Iulitta ſe cõfert Seleuciam.

Inde Tharſum.

Eam protinus Alexander præſes, immani crudelitate pone inſecutus eſt: & vix ciuitatem ingreſſam compræhendit. Et quidem cùm multis blanditijs fruſtrà eam à Chriſti fide auertere conatus eſſet, iubet ipſam infante ab eius vlnis auulſo, crudis bonum neruis atrociſſimè flagellari: puerum verò oſculis & promiſſis deliniri. At puer manibus pedibuſque renitens & pro viribus repugnans, inimici oſcula auerſabatur, totoq; animi ſtudio ad matrem contendebat. Sed manibus præſidis mox interceptus, iterim è laqueis venatoris, vnguibus faciem eius lacerans, pedibus verò latera pulſans, modis omnibus euadere conabatur. Tùm pręſes, homo natura ad cædem propenſus, appręhenſo pede ex alto tribunali ſubiectis gradibus lapideis eum alliſit, vnaque cum ſacro capite totum athletæ corpuſcu-

Cõprehenditur.

Ceditur bonum neruis.

puſculum aduerſis petrarum aculeis miſerando valde ſpectaculo contriuit. Sic corporis confracta compage victrix eius anima cælos petiuit.

Infans à tyranno interficitur.

Porrò mater eius cùm cerneret dulciſſimum ventris ſui pignus glorioſe triumpho coronatū, incredibili gaudio exultans his verborum inſultibus Tyrannum ſauciabat: Noli putare, dicens, me eſſe adeò timidi & puſilli animi, vt vincar à tuis ſupplicijs? Non enim me terrebit carnis laniatio, neque me membrorum conturbabit ruptura, non oſſium fractiones, non ignis minæ, nec mortis denique, quæ ea conſequitur, me ſeparabit à charitate Chriſti.

Fortiſſimus animus S. Iulittæ.

His verbis Iudex vehementer irritatus, & furore percitus in ligno egregiam victricem ſuſpendi iuſſit, carneſque ferreis laniari pectinibus; ac bullienti ex lebete pice perfundi: & lacera matronæ membra inauditis ſupplicijs torqueri. Ea verò Chriſti ſpiritu roborata cùm hiſce tormentis omnibus inuicta animi fortitudine reſiſteret, ſeque ſine intermiſſione Chriſtianam eſſe diceret poſtremo capitis ſententia præclarum certamen finiuit.

Valdè eius corpus laceratur.

Gladio cæditur.

VITA LVTGARDIS SANCTISSIMAE *Virginis, ex ea, quæ eſt per Thomam Cantipratenſem eius contemporaneum. Obijt anno Domini 1246.*

LVtgardis virgo ex illa quondam Tungrorum celeberrima ciuitate patre ciue, matre nobili originem trahens, cùm & inſita quadam naturæ leuitate & patris ſimul hortatu vehementer nuptias ambiret; mirumq́; in modum ornatu veſtium

16. Iunij. Patria Lutgardis.

delectaretur; mater, quæ tota pietatis ſtudio dedita erat, modò minis modò blandimentis ab ea mundi vanitate eam auocare conabatur: hortabaturq; aſſiduò, vt Chriſto potius quàm mortali ſponſo nubere in animum induceret. His alijſque piæ matris excitata ſtimulis anno ætatis ſuæ duodecimo, in monaſterio Sanctę Catharinæ, propè oppidum Sancti Trudonis in Hasbania ſito, diuino ſe ſeruitio mancipauit. Occulto namque diuini ſpiritus inſtinctu adeò monebatur, vt iam tum amatoriæ leuitatis pertæſa nihil ſuauius eſſe crederet, quàm mundi vanitate calcata, totum amorem ad Chriſtum transferre. Interim non deerant grauiſſimæ dæmonum infeſtationes per impudicos iuuenum quorundam amores excitatæ, qui eam ſibi ſponſam expetebant, ſed illa Chriſti amore iam ebria mortale coniugium planè reſpuebat.

Tradit ſe monaſterio

Cumque aſſiduis precibus & ieiunijs ad cæleſtium rerum amorem indies magis magiſque ſeipſam prouocaret, mirabiliter commiſerationis affectu erga pauperes & ægrotos permoueri cœpit, adeò vt nulla re magis, quàm miſerorum calamitatibus affligeretur. Contulit autem illi Dominus gratiam curationum ſanè admirandam: ita vt ad contactum ſaliuæ vel manus eius affecta ægritudine membra ſanarentur. Igitur vt tantarum gratiarum fulgor omnibus appareret, vno omnium conſenſu, eodem in monaſterio, ad Priorißæ officium (neque enim Abbatiſſæ nomen conſuetudo loci admittebat) electa eſt. Sed cùm virgo humilitatis ſtudioſiſſima, grauiſſima hac in re, iniuria ſe affectam putaret: diuino inſtinctu & hortatu etiam Iohannis Lyrani Leodienſis diœceſis, viri eximia ſanctitate præditi, abdi-

Pius eius affectus erga pauperes.

Fit Priorißa

abdicato Prioriſſæ officio, ad Aquirianum Ciſtertienſis ordinis monaſterium ſe tranſtulit.

Transfert ſe ad Ordinem Ciſtertienſem.

Ibi verò cùm incredibili ſpiritus feruore die nocteque Domino ſeruiret & ardentes pro omnium ſalute preces funderet, vidit nocte quadam meditationi vehementius intenta, Virginem Mariam vultu lugubri & quaſi graui luctu deformatam. Cui compatiens in viſione Lutgardis cùm quæſiuiſſet ab ea vnde tantus eſſet faciei ſqualor, quæ alioqui plena eſſet omnis gratiæ, beatiſſima virgo reſpondit: Eccè ab hæreticis & pſeudochriſtianis rurſus conſpuitur, rurſus crucifigitur filius meus. Tu ergò aſſume tibi lamentum, & perpetuo ſeptem annorum ieiunio imminentem vniuerſo orbi diuini numinis iram placare ſtude. Graſſabatur eo tempore ſæuiſſima Albigenſium hæreticorum peſtis. Itaque virgo ſacra, vt pro ſuarum virium tenuitate peſtem profligaret, & iratum Chriſti numen ad miſericordiam inflecteret, toto ſeptennio tale ſibi ieiunium indixit, vt pane & cereuiſia contenta totam ſe lamentis daret: adeò, vt ſi aliquandò ſuperiorum voluntate coacta tentaret aliquid pulmenti ore haurire, protinus nauſiante ſtomacho illud reijceret.

Videt beatā Virginem.

Aſſumit ſeptenne ieiunium.

Expletis autem ſeptem illis annis, rurſus aliud pro peccatorib. ieiunium iniunctum fuit, quod mirabili charitate alijs ſeptem annis ſolo pane & aqua transegit. Porrò eo tempore ſacratiſſimum Chriſti corpus ſub ſpecie panis ſingulis Dominicis diebus percipiebat: quod cùm Agnes Abbatiſſa, parùm cauto vſa conſilio, ei interdixiſſet, Lutgardis æquo & tranquillo id quidem tulit animo: ſed admonebat illam Chriſtũ eam iniuriam

Aliud ſeptẽne ieiunium.

 vltu-

vlturum. Nec defuit dicto fides. Nam Agnes paulò pòſt intolerabili morbo correpta non priùs vel pedibus inſiſtere, vel eccleſiam ingredi potuit, quàm agnita indiſcretionis ſuæ culpa Lutgardem priſtino more, cæleſti pane frui permitteret.

Ab angelis virgo ſuſtentatur.

Vt autem quarundam monialium, quæ minus dignè de illa ſentiebant, temeraria iudicia compeſcerentur illiuſque meritum clariùs innoteſceret, accidit, præclaro ſanè miraculo, vt die quodam Dominico ad altare pergens, cùm præ nimia corporis debilitate ſub graui caſu periclitaretur, angelico fulciretur miniſterio: prorſus vt ſacræ virgines viſo ſplendore immenſo, qui eam circundabat, timore perculſæ ſumma eam deinceps veneratione proſequerentur. Quin & aliorum quorundam ſanctorum familiari colloquio Dominus eam in vita conſolari dignatus eſt. Ipſa verò mira ſolicitudine afflictos & tentatos conſolabatur: adeò vt nemo non eius ſermonibus ſe refectum gauderet.

Excæcatur ſacra virgo.

Vndecimo ante obitum ſuum anno, inſtar Patriarcharum Iſaac & Iacob ambobus eſt orbata luminibus, pro quibus cæleſtis luminis ſplendoribus ſolito clariùs perfuſa, tandem ad liberas auras ſupernæ Hieruſalem exultans & lætabunda euolauit.

Moritur fœliciter.

VITA S. AVITI PRESBYTERI, EX EA *quæ eſt apud Surium.*

17. Iunij.

Patria S. Auiti.

A Vitus apud Aurelianos plebeio ſanguine natus matrem habuit ciuitate Viriduno oriundam, quæ vt inopię & egeſtati ſuæ ſubueniret, Aureliam ſe conferre coacta eſt: vbi ſacro matrimonij vinculo cuidam Belſicolæ ſociata Auitum egregia indole filium peperit. Is autem in ipſo ſuo

ortu